

Predica de la Krefeld

Sâmbătă, 30 iunie 2012, ora 19³⁰

Ewald Frank

Aș dori și eu să vă salut pe toți în scumpul și sfântul Nume al iubitului nostru Domn! Doresc tuturor celor care ascultă acum și privesc acest serviciu divin să fie binecuvântați, pe întreg pământul, de la o margine la cealaltă, prin har. Și tuturor aceluia care sunt aici pentru prima dată le spunem „Bun venit!” într-un mod deosebit. Domnul Dumnezeu să ne binecuvânteze împreună! Știu că sunt aici unii din Polonia, pentru prima dată. Fie ca Dumnezeu să vă binecuvânteze!

Saluturi [...]

Salutări de la un frate din Oslo! Voi puteți să vă rugați în mod deosebit pentru Norvegia și țările scandinave, ca Dumnezeu să dăruiască și acolo o străpungere, astfel ca adevăratul Cuvânt, adevăratul mesaj să-și ia decursul și acolo. Voi știți că Norvegia a fost una din primele țări în care eu am pășit. Și apoi au apărut diferitele direcții – în special învățătura tunetelor – care au intrat acolo, dar la Dumnezeu nu este niciodată prea târziu. Atât cât este timpul harului și oamenii permit Cuvântului lui Dumnezeu să le vorbească, ei pot fi ajutați. Cine își pierde respectul față de Cuvântul lui Dumnezeu, pe acela Dumnezeu nu-l mai poate ajuta. Dumnezeu îi poate ajuta numai pe aceia cu care poate vorbi și care acceptă și primesc Cuvântul Lui.

Apoi avem de transmis salutări deosebite, pe rând. În primul sfârșit de săptămână din iunie, aici am avut adunări puternice și binecuvântarea lui Dumnezeu a venit peste noi toți. Apoi am avut adunarea puternică din Paris. Unde sunt frații noștri, Didier, Gilbert și toți frații care au fost acolo? Fratele Kupfer a fost și el acolo și iubitul nostru frate Taty a tradus; frații au spus că au fost prezenți aproximativ 1.500 de oameni. Eu nu i-am numărat, dar Dumnezeu a dăruit har peste măsură și, după mult timp, așa cum am făcut-o în India și în alte țări, pur și simplu m-am dus la ieșire, am dat mâna fiecăruia și ne-am dorit unul altuia binecuvântarea lui Dumnezeu.

După aceea a început călătoria puternică în Cuba, apoi mai departe în Lima, Peru, apoi în Sao Paulo, Brazilia. Eu trebuie să spun că adunările din Cuba au fost deosebite. Astăzi îl avem pe fratele nostru Inodin în mijlocul nostru. Te rog ridică-te în picioare! Frate Iondin, te rog ridică-te în picioare! Dumnezeu l-a folosit pe acest bărbat într-un mod deosebit, ca să pregătească

adunările de acolo. S-a spus că 22 de denominații diferite și predicatori din biserica luterană, metodistă, baptistă, penticostală, carismatică, toți au fost adunați acolo ca să asculte Cuvântul Domnului. Eu pur și simplu trebuie să spun că, de la început, Dumnezeu mi-a dăruit harul să rămân un tip cu tact, dar niciodată să nu fac niciun compromis. Să nu fac niciun compromis și totuși să rămân cu tact, pentru ca Domnul să poată vorbi cu oamenii. Apoi, în ultima adunare, președintele bisericii baptiste și soția lui mi-au dat această dedicație. Aici este scris, traduc pe scurt: „Prin fratele Frank, Dumnezeu a dat mărturie așa cum a spus El în Apoc. 22:20. Și la aceasta noi spunem: «Vino Doamne Isuse!» Amin!” A fost cu adevărat ceasul lui Dumnezeu, timpul lui Dumnezeu pentru întreaga țară și, în mod deosebit în Havana și în împrejurimi. Trebuie spus că ceasul lui Dumnezeu a venit. Voi știți că nu demult papa a fost acolo. Cuba a fost singura țară din întreaga regiune pe care Uniunea Sovietică de atunci a luat-o de partea ei. Voi desigur vă amintiți, cum Hrușciov și-a scos pantoful, la ONU, în New York, și-a luat pantoful, a bătut cu el în pupitru și a spus: „Vă voi arăta eu!” El a ales Cuba ca să-și depoziteze toate armele acolo. A fost cu adevărat un timp foarte serios, îndeosebi pentru noi, în țara noastră. Puțini dintre voi au trăit-o, dar noi cu adevărat am simțit-o în acea vreme. În august 1961 am văzut cum tancurile americane stăteau față-în-față cu cele rusești, la Poarta Brandenburg și J. F. Kennedy a spus: „Voi face un exemplu din Berlin”. Mulțumiri lui Dumnezeu că nu s-a întâmplat, dar zidul a fost construit în august 1961; a fost punctul culminant al războiului rece. Și Cuba a fost izolată de toate țările; acolo nu a avut loc nicio evanghelizare, niciun predicator nu a putut merge în acea țară. Dar acum [ușa] este deschisă și frații au spus deja că în martie, anul viitor, trebuie să mă întorc din nou acolo. Ei vor să închirieze un stadion și să-i invite pe toți pentru ca Cuvântul lui Dumnezeu să poată fi auzit. Suntem mulțumitori lui Dumnezeu pentru toate ușile deschise. El cheamă din toate popoarele, limbile și națiunile.

Fie ca Dumnezeu să-i binecuvânteze și pe frații noștri traducători într-un mod deosebit și să le dăruiască cuvintele potrivite! Nu este întotdeauna simplu să traduci în direct. Domnul să fie cu toți care traduc și cu toți care ascultă.

Vreau să o mai exprim încă o dată, că noi, din inimă, suntem legați cu toți cei ce sunt în legătură cu Domnul. Și cine este în legătură cu Domnul Dumnezeu? Toți aceia care aud glasul Lui, toți aceia care cred făgăduințele Lui și toți aceia care au parte de ceea ce face Dumnezeu acum.

Doar pe scurt: în Lima, Peru, am avut dreptul să vorbesc aproape o oră la televiziune și Dumnezeu a dăruit har. Apoi a fost încă o adunare cu cei

care au vizionat acea transmisiune la televiziune și eu am putut propovădui ceea ce are să ne spună Cuvântul lui Dumnezeu. De rod trebuie să se îngrijească Domnul. Noi propovăduim Cuvântul, dar Cuvântul însuși trebuie să împlinească scopul pentru care a fost trimis.

Apoi în Sao Paolo, a fost doar o vizită scurtă, mai ales în casa fratelui Miskis și ne-am bucurat. Toți care sunt acolo sunt în legătură și cu noi și cu Domnul. Suntem cu adevărat mulțumitori pentru toți aceia pe care Domnul îi cheamă afară. Astăzi, suntem adunați aici din întreaga Europă. Când i-am văzut pe frații și surorile din Anglia, care au călătorit cu mașina până aici, atunci, frați și surori, aceasta ne copleșește pe toți. Oamenii vin de aproape și de departe. De ce vin ei în acest loc? Ca să asculte Cuvântul lui Dumnezeu, pentru că Domnul Dumnezeu a spus că El va trimite o foame și o sete în lumea întreagă. Nu o foame după pâine și apă pământească, ci o foame după auzirea cuvintelor lui Dumnezeu. De aceea noi avem o însărcinare sfântă ca să propovăduim Cuvântul lui Dumnezeu.

Cu privire la ceea ce se întâmplă în lume nu putem intra în toate detaliile aici în acest loc. Timpul este prea prețios pentru aceasta, dar vedem ce se întâmplă în jurul Israelului. Dumnezeu ne-a deschis ochii și pentru aceasta și noi vedem cum negocierile dintre Vatican și Israel înaintează, cum sună declarațiile Vaticanului: „Noi nu ne mulțumim cu rezolvări parțiale, acum avem nevoie de o rezolvare totală”. Totul se îndreaptă în direcția ca Scriptura să se poată împlini. Apoi, pe de altă parte, toate puterile care sunt împotriva Israelului se unesc acum. Și noi am auzit aceasta: și șeful din Moscova și-a dat declarația, s-a așezat de partea cealaltă și-i sprijină pe aceia care sunt împotriva Israelului și în felul acesta se împlinește Sfânta Scriptură. În Ezechiel 38 este spus de împăratul nordului și acolo, cu adevărat, sunt enumerate toate popoarele. Nu vreau să petrec timp asupra acestor lucruri, dar aici sunt enumerate toate popoarele care vor lupta împotriva Israelului. Din Ezechiel 38, citesc doar un singur verset, celelalte le puteți citi după aceea. Ezech. 38.5: „*Persia, Etiopia și Libia cu ei, cu toții cu scut și coif*”, toți sunt enumerați, până la împăratul nordului. Ceea ce până în 1979 a fost Persia, condusă de Mohammad Reza Pahlavi, șahul Persiei care a făcut un cadou Israelului peste un milion de copaci ca să-și arate simpatia lui pentru Israel... Apoi a venit Ayatollahul Khomeini, apoi au venit unul după altul ceilalți care dușmănesc Israelul și vedem cum totul se formează și din punct de vedere pământesc. Frați și surori, trebuie să observăm că noi nu am ajuns doar la timpul de sfârșit ci, cu adevărat, toate lucrurile se mișcă acum în direcția finalului.

Încă o informație din lumea evanghelică, din revista Idea Spektrum.

Aici, pe pagina 9, este spus: „Își iau bapțiștii «la revedere» de la marea trimitere misionară?”. Într-un mic orășel, Kamp-Lintfort, la aproximativ 20 de km depărtare de acest loc, în biserica baptistă, musulmanii și bapțiștii s-au adunat împreună, ei citesc din Biblie, ceilalți din Coran și apoi se spune: „Cine este bun cu aproapele lui este pe calea corectă”. Chiar și biserica lutherană a pus întrebarea dacă este corect, dacă așa ceva se poate întâmpla. Dacă mă uit în urmă la anii '40, cât de înflăcărați erau predicatorii bapțiști, luterani. Între ei era Hochema, acel mare predicator care a avut mari corturi de misionare și a propovăduit Cuvântul, „plin de foc”. După război totul era altfel. Dar trebuie s-o spun că de atunci a avut loc decăderea și toți se uită înapoi spre Roma, ca unificarea să aibă loc. Noi am spus-o aici ultima dată: acum, cu adevărat, 347 denominații protestante sunt unite în Consiliul Mondial al Bisericilor. Dar la Domnul există numai o singură Biserică, gloata răscumpărată prin sânge. Nu există mai multe! Nu multe biserici, ci o singură Biserică.

Ne pare foarte rău, dar ei se referă la Ioan 17 „*pentru ca toți să fie una*”. Dar ce este scris în Ioan 17? Cu cine vorbește Domnul în Ioan 17? Permiteți-mi să citesc repede trei sau patru versete din Ioan 17, ca să știm cu cine a vorbit Domnul atunci și cu cine vorbește astăzi; El vorbește cu noi, prin harul Său. Ioan 17.3: „*Și viața veșnică este aceasta: să Te cunoască pe Tine, singurul Dumnezeu adevărat și pe Isus Hristos, pe care L-ai trimis Tu*”. Aceasta este viața veșnică și calea noastră spre Dumnezeu este calea lui Dumnezeu către noi, iar calea lui Dumnezeu către noi este numai în Isus Hristos, Domnul nostru.

Apoi Domnul spune, în v. 6: „*Am făcut cunoscut Numele Tău oamenilor pe care Mi i-ai dat din lume. Ai Tăi erau și Tu Mi i-ai dat; și ei au păzit Cuvântul Tău*”. Aici noi observăm cu cine a vorbit Domnul și cu cine vorbește El astăzi. Vers. 11, partea a doua: „*Sfinte Tată, păzește, în Numele Tău, pe aceia pe care Mi i-ai dat, pentru ca ei să fie una, cum suntem și Noi*”. Apoi v. 14: „*Le-am dat Cuvântul Tău...*” – nu numai că „le-am descoperit Numele Tău”, ci „*Le-am dat Cuvântul Tău*”. Cui a dat Domnul Cuvântul Său astăzi, prin harul Său? Apoi se continuă: „*și lumea i-a urât, pentru că ei nu sunt din lume, după cum Eu nu sunt din lume*”. Vers. 17: „*Sfințește-i prin adevărul Tău: Cuvântul Tău este adevărul*”. Cine dintre toți acești oameni este preocupat astăzi de Cuvântul lui Dumnezeu? Ei iau Cuvântul și se decorează cu versete biblice și apoi au propriul lor program.

Vers. 18: „*Cum M-ai trimis Tu pe Mine în lume, așa i-am trimis și Eu pe ei în lume*”. Noi avem o însărcinare divină, o trimitere divină pe care trebuie s-o îndeplinim prin propovăduirea Cuvântului.

Apoi, desigur, v. 23 ca o încoronare: „*Eu în ei și Tu în Mine – pentru ca ei să fie în chip desăvârșit una*”, „*Eu în ei și Tu în Mine – pentru ca ei să fie în chip desăvârșit una*”. Aceasta este pur și simplu puternic.

Vers. 26: „*Eu le-am făcut cunoscut [timpul trecut] Numele Tău și li-l voi mai face cunoscut [timpul viitor], pentru ca dragostea cu care M-ai iubit Tu să fie în ei, și Eu să fiu în ei*”.

Pur și simplu suntem mulțumitori din inimă că Dumnezeu ne-a dăruit harul, cu adevărat ne-a dăruit harul să recunoaștem despre ce este vorba în acest timp. Și despre ce este vorba? Este vorba de chemarea afară, de pregătirea celor care vor avea parte de Ospățul de nuntă a Mielului.

Încă un gând: Domnul nostru... Poate ar fi bine s-o citesc, pentru ca toți s-o știm cu exactitate. Domnul nostru... precum Ioan Botezătorul, El a anunțat Împărăția lui Dumnezeu și apoi, desigur, s-a pătruns înăuntru cu toată puterea. Eu citesc în Matei 3, cu un anumit scop; Matei 3.1: „*În vremea aceea a venit Ioan Botezătorul și propovăduia în pustiul Iudeei. El zicea: «Pocăiți-vă, căci Împărăția cerurilor este aproape»*”. Același lucru l-a spus Domnul nostru în Matei 4.17: „*De atunci încolo, Isus a început să propovăduiască și să zică: «Pocăiți-vă, căci Împărăția cerurilor este aproape»*”. „...aproape, aproape”.

Apoi Cuvântul cunoscut din Luca 16.16: „*Legea și prorocii au ținut până la Ioan; de atunci încoace, Evanghelia Împărăției lui Dumnezeu se propovăduiește; și fiecare, ca să intre în ea, dă năvală*”. Dar la Cincizecime, Împărăția lui Dumnezeu nu a fost doar aproape, acolo cerul s-a deschis, Duhul Sfânt a coborât, a fost fondată Biserica nou testamentară și așa Cuvântul și-a făcut începutul, apoi continuitatea și acum noi putem experimenta în Împărăția lui Dumnezeu ceea ce Domnul Dumnezeu face chiar acum.

Și Cuvântul din Matei 16 de la v. 16 la 19 este răstălmăcit peste tot; acolo unde Domnul i-a spus lui Petru: „*Îți voi da cheile Împărăției cerurilor*”. Aceasta nu a spus-o altcuiva, ci a spus-o lui Petru. Și în ziua Cincizecimii acest bărbat al lui Dumnezeu, bărbatul primului ceas, care avea cheile Împărăției cerurilor – Împărăția cerurilor a fost anunțată de Ioan Botezătorul, da, a fost anunțată de Domnul și apoi a avut loc străpungerea – și iată, bărbatul care avea cheile Împărăției cerurilor a deschis – a ținut prima predică.

Și noi o spunem în întreaga lume și am spus-o și în Cuba de câteva ori în acele adunări: ultima predică trebuie să fie cum a fost prima și ultimul botez trebuie să fie cum a fost primul botez. La Dumnezeu totul rămâne așa

cum a fost la început, cum a decis El, indiferent de ceea ce au făcut oamenii din aceasta.

În mod deosebit, așa cum am accentuat ultima dată: Domnul nostru Și-a pus mâna dreaptă peste Ioan, când era pe insula Patmos și i-a spus următoarele... haideți să citim din Apoc. 1.16: „*În mâna dreaptă ținea șapte stele. Din gura Lui ieșea o sabie ascuțită cu două tășuri și fața Lui era ca soarele când strălucește în toată puterea lui*”. Apoi Ioan, ca apostol, dă mărturie în v. 17: „*Când L-am văzut, am căzut la picioarele Lui ca mort. El Și-a pus mâna dreaptă peste mine și a zis: «Nu te teme! Eu sunt Cel dintâi și Cel de pe urmă, Cel viu. Am fost mort și iată că sunt viu în vecii vecilor. Eu țin cheile morții și ale Locuinței morților»*”.

Dar cheile Împărăției cerului le-a avut Petru. Fiecare bărbat chemat de Dumnezeu are cheile Împărăției cerurilor și toți care au fost trimiși de Domnul să propovăduiască Cuvântul, toți au aceeași descoperire pe care a avut-o Petru la început, în ziua înființării Bisericii nou testamentare.

Pentru că aici, eu tocmai am citit că Domnul nostru „*În mâna dreaptă ținea șapte stele...*” și apoi „*El și-a pus mâna dreaptă peste mine și a zis...*”.

Vă rog să mă scuzați dacă eu spun aceasta aici încă o dată: de fiecare dată, fără excepție, vocea Domnului a venit de sus, din dreapta. Niciodată din față, niciodată din stânga. Cineva a batjocorit și a scris în cartea lui: „Da, fratele Frank a zis că: «vocea Domnului vine la el de sus, din dreapta»”, și a scris tot felul de lucruri despre aceasta. Așa ceva n-ar trebui să faci niciodată în viața ta! Niciodată! Chiar dacă nu o înțelegi, trebuie s-o lași așa cum este, așa cum a decis Dumnezeu și așa cum Domnul a făcut-o de fiecare dată.

Frați și surori, de aceea suntem adunați aici, ca să ascultăm Cuvântul lui Dumnezeu. Când a fost citit cuvântul de început din Coloseni, ochii mei au căzut pe capitolul 2.15. Aceasta îmi amintește de ultima cântare pe care a cântat-o corul: „Credința este biruința”. Credința este biruința, așa este scris în 1 Ioan 5.4. Aici în Coloseni avem descris ceea ce s-a întâmplat pe crucea de la Golgota, când zapisul vinei a fost rupt, prețul a fost plătit și toate încălcările noastre au fost iertate, așa cum este scris în vers. 13 și 14.

În Col. 2.15 este scris: „*A dezbrăcat domniile și stăpânirile și le-a făcut de ocară înaintea lumii, după ce a ieșit biruitor asupra lor prin cruce*”.

Domnul nostru este Biruitorul de pe Golgota și El așteaptă până când toți dușmanii, care au fost deja biruiți, vor fi puși sub talpa picioarelor Lui. Pentru că așa este scris în Ps. 110 și în Noul Testament. În nădejdea aceasta, în credință în Domnul nostru, haideți să mărturisim într-adevăr ceea ce s-a întâmplat pentru noi și să nu ne mai pierdem timpul luptând cu dușmanul, ci

doar să-i spunem: „Tu ești biruit, tu ești biruit pentru că așa este scris”. Haideți s-o mai citim încă o dată: „*După ce a dezbrăcat domniile și stăpânirile*”, le-a dezarmat. Când a făcut aceasta? După ce Și-a vărsat sângele, după ce a rupt zapisul și după înviere a venit triumful asupra morții, asupra iadului și asupra Satanei, asupra a tot. Domnul nostru a biruit toate aceste puteri ale întunericului și ne-a scos afară. Noi suntem răscumpărați și nu mai trebuie să rămânem sub puterile întunericului, ci este spus: acela pe care-l eliberează Fiul, acela este cu adevărat liber.

Frați și surori, există versete biblice puternice pe care noi trebuie să le luăm la inimă și am rugămintea să lăsăm cu adevărat ca fiecare Cuvânt al lui Dumnezeu să ne vorbească, indiferent unde este scris și să știm că nu este vorba de altcineva, ci este vorba de noi, de noi care ascultăm Cuvântul lui Dumnezeu. Și dacă cineva stă aici în adunare și se gândește la el însuși: „Acum se referă la mine”, aceasta nu înseamnă că acela [care vorbește] este fratele Frank, ci înseamnă că Domnul Dumnezeu ne vorbește prin Cuvântul Său – despre aceasta este vorba. Noi suntem doar propovăduitori ai Cuvântului lui Dumnezeu.

Eu am citit astăzi în Iacov, dacă doar ne uităm în Oglindă și uităm cum am arătat, ce este apoi? Este scris în Iacov 1.21: „*De aceea lepădați orice necurăție și orice revărsare de răutate și primiți cu blândețe Cuvântul sădit în voi, care vă poate mântui sufletele*”. Cuvântul semănat în voi... Ce am făcut noi în toți acești ani? Noi nu am aruncat doar sămânța, ci a fost o semănare personală a Cuvântului lui Dumnezeu în fiecare inimă. De ce? Pentru că nu numai am stat aici, în general, gândindu-ne: „acum am semănat”. Nu! Ci noi am simțit că este vorba de noi, că Cuvântul a căzut în inimile noastre așa cum este scris aici: „*care vă poate mântui sufletele*”.

Dar apoi este scris, în vers. 22-24: „*Fiți împlinitori ai Cuvântului, nu numai ascultători, înșelându-vă singuri. Căci, dacă ascultă cineva Cuvântul și nu-l îplinește cu fapta, seamănă cu un om, care își privește fața firească într-o oglindă; și, după ce s-a privit, pleacă și uită îndată cum era*”.

Astăzi avem rugămintea ca toți împreună, sub propovăduirea Cuvântului, să ne uităm în Oglindă și să nu plecăm, ci să ne recunoaștem în prezența lui Dumnezeu și să spunem: „Doamne, ai milă de mine, eu am văzut aceasta și aceea, m-am uitat în oglinda Cuvântului”. Și pe loc, în acel moment când Cuvântul lui Dumnezeu ni se adresează trebuie să-I răspunem: „Doamne, acum Te rog fă aceasta și aceea în mine! Eu nu vreau să plec din acest loc, ci vreau să experimentez cum Tu mă ajuți, cum Tu mă cureți și mă sfințești”. Apoi avem avertizările una după alta. Și suntem mulțumitori în simplitate, căci cu adevărat nu îl vedem pe celălalt cu un binoclu și poate că

îl vedem chiar mai mare; nu! Ci ne vedem pe noi înșine așa cum ne arată Cuvântul care pentru noi este o oglindă.

Dragi frați și surori, în ceea ce privește propovăduirea, aici în Cuvântul lui Dumnezeu din 1 Tes. 2.3-4 găsim spuse următoarele: „*Căci propovăduirea noastră nu se întemeiază nici pe rătăcire („pe nicio închipuire” – lb. germ.), nici pe necurăție, nici pe viclenie*”. Nu, nici pe viclenie! Apoi vers. 4: „*Ci, fiindcă Dumnezeu ne-a găsit vrednici să ne încredințeze Evanghelia, căutăm să vorbim așa ca să plăcem nu oamenilor, ci lui Dumnezeu care ne cercetează inima*”.

Dacă vrem să fim plăcuți lui Dumnezeu, atunci trebuie să ne uităm în oglinda Cuvântului. Permiteți-ne s-o spunem liber și deschis: Dumnezeu ne spune lucrurile în dragoste. Dar Enoh a avut plăcerea lui Dumnezeu înainte de răpire și, de asemenea, noi avem nevoie de plăcerea lui Dumnezeu înainte de răpire. Și așa cum a fost cu Răscumpărătorul despre care s-a spus: „*Acesta este Fiul Meu preaiubit în care Îmi găsesc toată plăcerea!*” exact așa Duhul lui Dumnezeu trebuie să dea mărturie despre noi că plăcerea lui Dumnezeu se odihnește peste noi, prin harul Său.

În același capitol, din 1 Tes. 2 de la v. 13, avem minunatele cuvinte: „*De aceea mulțumim fără încetare lui Dumnezeu că, atunci când ați primit Cuvântul lui Dumnezeu, auzit de la noi, l-ați primit nu ca pe cuvântul oamenilor, ci, așa cum și este în adevăr, ca pe Cuvântul lui Dumnezeu,...*”. Acesta este lucrul important. Aici nu sunt proclamate păreri omenești și nici cuvinte omenești. Nu! Ci aici este proclamată Evanghelia veșnic valabilă a lui Isus Hristos, Domnul nostru.

Frați și surori, am luat noi la inimă acest lucru? Vedem noi diferența dintre toate bisericile din toată creștinătatea și Biserica Dumnezeului celui viu? Biserica Dumnezeului celui viu nu crede răstălmăciri care sunt făcute după felul oamenilor și nici chiar cele din cadrul mesajului! Nu! S-o spunem clar și sincer: câte direcții au ieșit în cadrul mesajului? Se spune că sunt 9 direcții principale. Eu nu le-am numărat, dar lăsați-mă să vă spun în dragoste: există numai o singură direcție adevărată de credință și aceasta este fondată numai pe Cuvântul lui Dumnezeu. Toate celelalte sunt răstălmăciri! Ce să fac eu cu răstălmăcirile, când Domnul însuși a spus: „Te voi trimite dintr-un oraș în altul ca să propovăduiești Cuvântul Meu!”? Cuvântul lui Dumnezeu rămâne în veci și noi am propovăduit acest Cuvânt al lui Dumnezeu care rămâne în veci.

S-o citim încă o dată și s-o luăm la inimă. Eu sper că în toate traducerile este exprimat în același fel: „*De aceea mulțumim fără încetare*

lui Dumnezeu... ”. Cine dintre voi a mulțumit pentru Cuvântul lui Dumnezeu care ne-a fost adresat nouă? Cine a mulțumit pentru că Domnul vorbește cu noi, că El ne-a descoperit Cuvântul Lui? Nu doar că ne-a fost adresat, ci ne-a fost și descoperit. „...că, atunci când ați primit Cuvântul lui Dumnezeu, auzit de la noi, l-ați primit nu ca pe cuvântul oamenilor, ci, așa cum și este în adevăr, ca pe Cuvântul lui Dumnezeu... ”. Aleluia! Laudă lui Dumnezeu! „...așa cum și este în adevăr, ca pe Cuvântul lui Dumnezeu care lucrează și în voi care credeți ”. Deci, Cuvântul lui Dumnezeu împlinește scopul pentru care a fost trimis. Câteodată este ca un Ciocan care sparge stânci, câteodată este ca o Sabie care străpunge și desparte sufletul și duhul. Avem nevoie de ambele, avem nevoie de fiecare Cuvânt al lui Dumnezeu; fie învățătură, fie profecie biblică, dar vă rog luați la inimă și ce este scris la final: „care lucrează și în voi care credeți ”.

Cine cunoaște Cuvântul din Evrei 4.12: *„Căci Cuvântul lui Dumnezeu...este lucrător: pătrunde („străpunge” – lb. germ. și trad. Fidela, lb. rom.)”...? Te-a străpuns pe tine? M-a străpuns pe mine? Ne-a străpuns pe noi? A devenit Cuvântul Adevărului descoperit în noi pentru ca, cu adevărat, nu numai să dăm mărturie cu gura, ci să credem din inimă, că Cuvântul lui Dumnezeu este absolutul pentru noi?*

Mai întâi Evrei 4.2. *„Căci și nouă ni s-a adus o veste bună ca și lor; dar lor Cuvântul care le-a fost propovăduit, nu le-a ajutat la nimic, pentru că n-a găsit credință la cei ce l-au auzit („nefiind amestecat cu credință în cei ce l-au auzit” – trad. Fidela, lb. rom.) ”. Ei au auzit Cuvântul, dar ei nu l-au unit cu credința, ci și-au împietrit inimile.*

Frați și surori, accentul trebuie pus pe aceasta: așa cum a spus-o Domnul nostru de câteva ori în Evanghelia lui Matei: *„Ferice de urechile voastre că aud și ochii voștri că văd ”. Mulți proroci și oameni neprihăniți au tânjit să audă și să vadă ceea ce noi auzim și vedem și n-au putut-o trăi. Ce ar spune Pavel astăzi, care în acel timp aștepta revenirea Domnului și a scris despre aceasta: „nu toți vom adormi, dar toți vom fi schimbați ”? Eu am citit despre aceasta; fie Pavel, fie Ioan, fie Petru sau Iacov, ei au avut ca temă principală revenirea Domnului nostru Isus Hristos. Și au trecut aproape 2.000 de ani. Iar din 1933, când Domnul a vorbit din norul supranatural și a spus: „Așa cum Ioan Botezătorul a fost trimis ca să premeargă prima venire a lui Hristos, așa tu vei fi trimis cu un mesaj care va premerge cea de-a doua venire a lui Isus Hristos”. Câți ani au venit și au trecut și totuși Cuvântul din 2 Petru 3.9 este valabil: „Domnul nu întârzie în împlinirea făgăduinței Lui ”? El așteaptă până când ultimii sunt chemați, până când cred și sunt mântuiți și numai atunci poate reveni El. Chiar dacă batjocoritorii spun: „Unde este făgăduința*

revenirii Lui?” El nu va întârzia, El va veni la momentul potrivit. Dar cum am spus deseori: frați și surori, noi suntem foarte aproape de sfârșit. Noi cu adevărat trebuie să avem grijă ca și dragostea desăvârșită a lui Dumnezeu să umple cu adevărat inimile noastre. Amintiți-vă de afirmațiile fratelui Branham, când el a fost transpus după perdeaua timpului și a văzut marea gloată îmbrăcată în alb și apoi a auzit vocea: „Numai dragostea desăvârșită va intra aici”.

Dragostea desăvârșită a lui Dumnezeu a fost descoperită pe crucea Golgotei. *„Fiindcă atât de mult a iubit Dumnezeu lumea, că a dat pe singurul Lui Fiu zămislit, pentru ca oricine crede în El, să nu piară, ci să aibă viața veșnică.”* (Ioan 3.16). Traducerea germană Menge, singura – dintre toate traducerile pe care eu le-am citit până acum – care spune: *„și să aibă viața veșnică în El”*. Toate celelalte traduceri spun: *„și avem viața veșnică”*, dar corect este *„numai în El avem viața veșnică”*. *„Cine are pe Fiul lui Dumnezeu are viața veșnică; cine nu Îl are pe Fiul n-are viața”*. Dar aici, dragostea lui Dumnezeu a fost descoperită cu adevărat .

Și haideți s-o spunem deschis: aceeași dragoste a lui Dumnezeu trebuie să fie turnată în inimile noastre prin Duhul Sfânt, conform Romani 5.5. Apoi se întâmplă fără nicio forțare proprie, fără niciun efort: dragostea lui Dumnezeu se va descoperi și va triumfa în viața noastră. S-o mai citim încă o dată și să o luăm la inimă. Și vă rog pe toți, când citim astfel de cuvinte, că „ascultătorilor nu le-a ajutat la nimic pentru că nu au unit-o cu credința”, [atunci] cu adevărat, s-o spunem Domnului în liniște: „conectează-mă cu Tine, conectează-mă cu Cuvântul Tău, dăruiește-mi credința care este biruința asupra lumii, ca să pot privi dincolo de împrejurări, la Tine!” Când noi citim astfel de versete biblice trebuie să-I dăm un răspuns Domnului, fiindcă El ni Se adresează nouă, prin Cuvântul lui Dumnezeu.

S-o mai citim încă o dată: *„Căci și nouă ni s-a adus o veste bună ca și lor; dar lor cuvântul care le-a fost propovăduit, nu le-a ajutat la nimic, pentru că n-a găsit credință la cei ce l-au auzit (,nefiind amestecat cu credință în cei ce l-au auzit” – trad. Fidela, lb. rom.)”* (Evrei 4.2).

Laudă să-I fie adusă Domnului fiindcă noi putem să credem așa cum spune Scriptura și nu trebuie să privim la noi înșine sau la împrejurări, ci ne uităm la Domnul care ne vorbește. Și, pur și simplu, putem spune: „Iubite Domn, lucrează credința în mine, dăruiește-mi acea credință, așa cum spune Scriptura!” Aceasta se întâmplă când citim v. 12 și îl luăm la inimă și trăim, personal, efectul Cuvântului.

Evrei 4.12: *„Căci Cuvântul lui Dumnezeu este viu și lucrător, mai*

tăietor decât orice sabie cu două tăișuri: pătrunde până acolo că desparte sufletul și duhul, încheieturile și măduva, judecă simțirile și gândurile inimii”.

Deci, și în seara aceasta, Dumnezeu vorbește prin Cuvântul Său cu noi, cum putem citi, în mod deosebit din scrisoarea către Evrei. Despre ce este vorba de fapt? Este vorba despre adevărata credință, să-L credem pe Dumnezeu, să credem Cuvântul, așteptând ca tot ceea ce a spus Dumnezeu să-și găsească împlinirea, fiindcă Dumnezeu a preluat responsabilitatea pentru împlinirea Cuvântului Său.

De exemplu, în Evrei 3.12 este scris: *„Luați seama, dar, fraților, ca niciunul dintre voi să n-aibă o inimă rea și necredincioasă, care să vă despartă de Dumnezeul cel viu”.* Necredința este lepădarea Dumnezeu, lepădarea de ceea ce a spus și a făgăduit El. Și aceasta noi am spus-o de multe ori din acest loc: Dumnezeu nu poate face nimic cu necredința și neascultarea, absolut nimic. Fiul lui Dumnezeu a fost ascultător, ascultător până la moartea de cruce și toți care au fost răstigniți împreună cu El sunt aleși să meargă pe această cale, în ascultare de credință.

Doar câteva versete din Efeseni cap. 1. Aici Pavel a adresat Cuvântul aleșilor, nu doar o propovăduire generală, ci a adresat Cuvântul celor pe care Dumnezeu i-a ales înainte de întemeierea lumii. Efes. 1 de la v. 1: *„Pavel, apostol al lui Isus Hristos, prin voia lui Dumnezeu, către sfinții care sunt în Efes și credincioșii în Hristos Isus...”.*

Astăzi el ne transmite acest salut tuturor celor ce suntem adunați aici și tuturor din fiecare țară și din fiecare loc unde sunt adunați. Pavel a spus tot timpul că el este un apostol conform voii lui Dumnezeu, ca să propovăduiască Cuvântul lui Dumnezeu.

Apoi în v. 2: *„Har și pace de la Dumnezeu, Tatăl nostru și de la Domnul Isus Hristos”.*

Apoi ne este arătat ce ne-a fost dăruit de Dumnezeu, prin har; de la v. 3: *„Bindecuvântat să fie Dumnezeu, Tatăl Domnului nostru Isus Hristos, care ne-a binecuvântat cu tot felul de binecuvântări duhovnicești, în locurile cerești, în Hristos”.* Nu cândva ne va binecuvânta, ci ne-a binecuvântat.

Și cum am citit în Coloseni, Domnul nu numai că a realizat răscumpărarea, nu numai a plătit prețul și Și-a vărsat sângele, ci El cu adevărat a învins puterile dușmanului, a coborât până în locurile de jos, în locuința morților, a proclamat biruința și a înviat a treia zi. Biruitorul de la Golgota a biruit totul și biruința Lui este biruința noastră, triumful Lui este triumful nostru. Haideți să spunem un „Amin!” la aceasta, căci Dumnezeu

ne-a binecuvântat cu fiecare binecuvântare duhovnicească care este în locurile cerești, în Hristos.

Apoi urmează alegerea, v. 4: „*În El, Dumnezeu ne-a ales înainte de întemeierea lumii, ca să fim sfinți și fără prihană înaintea Lui* („înaintea Lui în dragoste” – trad. Fidela, lb. rom.)”.

Am putea citi din Romani 8, v. 30 și alte versete din Sfânta Scriptură: „*Și pe aceia pe care i-a hotărât mai dinainte, i-a și chemat; și pe aceia pe care i-a chemat, i-a și socotit neprihăniți; iar pe aceia pe care i-a socotit neprihăniți, i-a și proslăvit*”.

Este cu adevărat o lucrare de răscumpărare desăvârșită pe care Dumnezeu ne-a dăruit-o în Isus Hristos, prin harul Său. Acum eu doresc să aud și să aflu de la toți dacă voi puteți crede cu adevărat, din inimă, că am fost aleși de Dumnezeu înaintea întemeierii lumii; aleși de Dumnezeu. Amin! Altfel, noi nici nu am putea crede deloc. Noi putem crede fiindcă am fost aleși de Dumnezeu pentru acest scop și de aceea primim astfel de cuvinte de care alții se poticnesc. Toți aceia care nu sunt aleși se poticnesc de aceste cuvinte, ei nu cred că Dumnezeu a făcut o alegere. Dar Dumnezeu nu a spus: „Pe tine te primesc și pe tine te resping”. Nu! Ci El a știut cine Îl va primi și Îl va accepta pe El și de aceea El a putut face alegerea, prin har.

Încă o dată v. 4: „*În El, Dumnezeu ne-a ales înainte de întemeierea lumii,...*”. Înainte de a exista ceva, El ne-a ales „*...ca să fim sfinți și fără prihană înaintea Lui* („înaintea Lui în dragoste” – trad. Fidela, lb. rom.)”. Apoi doar trebuie să citim Efeseni 5, ca să vedem ce se va întâmpla când Domnul va înfățișa Biserica Sa fără pată și fără zbârcitură, în prezența Sa. Tu și eu, noi vom aparține de această Biserică.

Efeseni 5.27: „*ca să înfățișeze înaintea Lui...*” Nu pentru altcineva; este Biserica Lui, este ceata Lui răscumpărată prin sânge, Trupul Domnului, El este Capul și noi suntem mădulele. „*ca să înfățișeze înaintea Lui această Biserică, slăvită, fără pată, fără zbârcitură sau altceva de felul acesta, ci sfântă și fără prihană.*”

Și pentru aceasta Dumnezeu S-a îngrijit ca un domeniu să se întâmple prin Sângele Mielului, următorul domeniu se întâmplă prin baia Cuvântului, pentru ca să fim curățați, purificați și sfințiți în Cuvânt, să fim curățați și sfințiți prin sânge, așa cum am accentuat în primul sfârșit de săptămână din ultima lună, din Levitic cap. 14 și 17. Ce a fost? Dumnezeu a poruncit jertfele care trebuiau să fie aduse la intrarea Cortului. De ce? Acolo era perdeaua, dar în spatele perdelei era chivotul legământului, Cuvântul lui Dumnezeu. Dumnezeu a încheiat un legământ cu poporul Său. Când Domnul

nostru a murit pe crucea Golgotei, perdeaua din Templu s-a rupt în două, de sus până jos, calea este liberă și noi avem acces în Locul Preasfânt și să experimentăm cum Dumnezeu vorbește cu noi direct prin Cuvântul Său. „*ca să înfățișeze înaintea Lui această Biserică*”. Este Biserica Lui, este turma răscumpărată prin sânge pentru Sine, pentru ca să-Și prezinte Biserica într-o frumusețe slăvită. Ce este atât de frumos la tine? Ce poți aduce, ce poți afirma, ce poate zice cineva? Ce este spus în Isaia 1? „...*de vor fi păcatele roșii ca sângele se vor face albe ca zăpada.*” Ce spune Apocalipsa 19.8? „*Și i s-a dat să se îmbrace cu in subțire, strălucitor și curat. (Inul subțire reprezintă faptele neprihănite ale sfinților.)*” - neprihănirea divină care ne-a fost dată, prin credința în sângele vărsat pe crucea de la Golgota. Nu neprihănirea ta sau a mea, ci neprihănirea pe care Dumnezeu ne-a dăruit-o nouă, prin harul Său. Vă rog, primiți-o!

Începând de acum, noi vom lua fiecare Cuvânt al lui Dumnezeu pentru noi înșine și ne vom regăsi în acest Cuvânt. Când aici este vorba despre Biserică, atunci vorbește în inima ta: „Eu aparțin de această Biserică, eu aparțin de turma răscumpărată prin Sânge, eu aparțin de Biserica Ta, pe care Tu o vei înfățișa înaintea Ta fără pată, fără zbârcitură, fără niciun punct de acuzație. Doamne, Tu Te-ai gândit la mine, Tu m-ai inclus pe mine, eu aparțin de această Biserică, eu voi fi acolo așa cum este scris aici: «sfântă, fără nicio pată, fără nicio zbârcitură», fără niciun punct de acuzație”.

Încă o dată accentul pe Efeseni 1.4: „*În El, Dumnezeu ne-a ales înainte de întemeierea lumii, ca să fim sfinți și fără prihană înaintea Lui...*”.

Noi vom sta acolo înaintea Lui, prin har. Totul este prin har! Zapisul este rupt, acuzația nu mai are valabilitate, pârâșul fraților este biruit. Isus Hristos, Domnul nostru, nu este numai Răscumpărător, nu este numai Miel al lui Dumnezeu; ca Mijlocitor al noului Legământ, El a intrat cu sângele Lui sfânt în Sfânta Sfintelor. Și așa cum Marele Preot din Vechiul Testament a luat sângele și l-a adus pe altar, așa Domnul nostru este Marele Preot după rânduiala lui Melhisedec și sângele Lui mai vorbește pentru noi până în ziua de astăzi.

Este păcat de toți oamenii din cadrul „mesajului” care afirmă că „de la deschiderea pecetilor Domnul a părăsit tronul harului”. Nu! Și încă o dată „nu!” Tronul harului rămâne atât timp cât ține timpul harului. Și încă este timpul harului și sângele Mielului mai este încă pe tronul harului și încă mai avem dreptul să venim și să-I mulțumim Domnului pentru aceasta.

Haideți să cuprindem despre ce este vorba: Domnul adună Biserica Lui din toate popoarele, limbile și națiunile sub Hristos, Capul. Antihristul adună

toate religiile, toate denomițiile și va fi capul lor. În Biserica lui Isus Hristos este valabil numai Cuvântul Dumnezeuului nostru și acest Cuvânt rămâne în veci. Și noi credem, din convingere și din toată inima, că nu este o întâmplare faptul că noi suntem azi în acest loc și ascultăm Cuvântul lui Dumnezeu în acest fel, ci înaintea întemeierii lumii a fost rânduit așa, ca la sfârșitul timpului de har să fie propovăduit întregul plan al lui Dumnezeu.

Cum am spus mai înainte: din 1933 au trecut mulți ani de când fratele Branham a mers Acasă și de asemenea, au trecut mulți ani de când noi purtăm acest mesaj pe întregul pământ. Dar cum am amintit mai înainte, Domnul nu întârzie cu împlinirea făgăduinței Lui. El cheamă pe ultimii. Poate că în seara aceasta sunt unii aici care aud de prima dată Cuvântul, poate că astăzi ei aud pentru prima dată mesajul divin al crucii și al Celui Răstignit, mesajul împăcării. Dacă este așa, vă rog, primiți-o pentru voi, prin credință! Primiți în simplitate că Domnul vorbește cu voi, personal, că astăzi voi sunteți aici în acest loc și oriunde ați fi pe pământ acum voi auziți Cuvântul lui Dumnezeu.

Putem începe cu tinerii. Și voi știți foarte bine cât de rău este pentru tineri în această lume, cum n-a fost niciodată mai înainte. Astăzi, noi nu suntem în acest loc doar ca să propovăduim Cuvântul, ci suntem astăzi aici să ne rugăm cu toți care au nevoie de eliberare, care nu pot străpunge de la sine, să ne rugăm cu voi ca să fiți eliberați în Numele Domnului de orice legătură, fiindcă așa este scris: „Pe cine îl eliberează Fiul, acela este liber”. Deci, nu numai să propovăduim Cuvântul. Haideți să ne gândim la Domnul nostru, că El nu numai a predicat, nu numai a învățat, El a salvat, a eliberat, a iertat și El este Același. Astăzi El este prezent în mijlocul nostru. El nu-Și va lăsa Cuvântul să se întoarcă gol înapoi, ci îi va chema pe cei pierduți, îi va vindeca pe cei bolnavi, prin credință, iar celor ce sunt în necaz le va dăruia eliberare, prin har. Astăzi este ziua pe care Domnul a făcut-o pentru noi. Vă rog, credeți-o: revenirea Domnului este aproape! Semnele timpului vorbesc o limbă foarte clară. Și haideți s-o spunem încă o dată: acum răsună ultima chemare. „Astăzi dacă auziți glasul Lui nu vă împietriți inima”. Și așa cum am citit din Evrei 4, în vremea aceea mesajul nu i-a putut ajuta fiindcă Cuvântul pe care l-au auzit nu l-au unit cu credința. Uniți cu credința Cuvântul pe care l-am auzit astăzi! Fie că este vorba despre alegerea dinaintea întemeierii lumii, de împăcare, de iertare, de descoperirea, de orice ar fi, primiți fiecare Cuvânt al lui Dumnezeu, azi și uniți-l cu credința, credeți ceea ce spune Scriptura și apoi o veți avea. Astăzi, Dumnezeu va face lucruri mari cu toți cei care Îl cred din inimă. Puteți voi crede cu toții? Amin! Să ne ridicăm cu toții și cântăm cântarea „Numai să crezi” [Se cântă cântarea

(...)].

Noi vom crede împreună, ne vom ruga împreună și vom primi ceea ce ne-a pregătit Dumnezeu. Să începem cu aceia care n-au trăit încă nicio întoarcere la Dumnezeu, care nu L-au acceptat pe Isus Hristos ca Mântuitorul lor personal. Sfânta Scriptură spune în Evanghelia lui Ioan cap. 1: „*Dar tuturor celor ce L-au primit, adică celor ce cred în Numele Lui, le-a dat dreptul* („putere – lb. germ.) *să se facă copii ai lui Dumnezeu*” (vers. 12). Și în Ioan 17.6, noi am citit: „*Am făcut cunoscut Numele Tău oamenilor pe care Mi i-ai dat din lume...*”, ei îți aparțin Ție: „*pe care Mi i-ai dat*”.

Noi astăzi cerem ca fiecare suflet care încă nu este salvat, să fie salvat și să primească viața veșnică, prin har. Vă rog, credeți! Să credeți și ceea ce am citit din Coloseni: Domnul a rupt în bucăți zapisul cu poruncile, ne-a iertat toate păcatele – suntem spălați în sângele Mielului – a biruit toate puterile întunericului și le-a făcut de ocară, a triumfat asupra lor. Credeți că sunteți eliberați, pentru că ați fost răscumpărați. Nu mai trebuie să fiți robiți și chinuiți în niciun fel! Să nu fiți robiți de nicio situație, să nu fiți robiți de nimic. Tot ce este o legătură este o robie. De ceea ce sunteți legați trebuie și puteți fi dezlegați acum prin puterea lui Dumnezeu, prin puterea lui Dumnezeu! Primiți-o, pur și simplu, prin credință, crezând în lucrarea desăvârșită de răscumpărare de pe crucea Golgotei. La fel, toți ceilalți, cu vindecarea, cu eliberarea, cu confirmarea deplină a Cuvântului lui Dumnezeu. Isus Hristos este Același, ieri, azi și în veci. El care a confirmat Cuvântul la început, El l-a confirmat și în timpul nostru și S-a descoperit ca fiind Același.

Mai ascultați acest lucru: de 246 de ori fratele Branham a amintit de lumina supranaturală care s-a coborât în jos, în adunările care au avut loc, pe care noi o vedem ca stâlp de foc deasupra capului său. În cele peste 1.200 de predici fratele Branham a amintit că Domnul S-a coborât în jos de 246 de ori.

Frați și surori, Isus Hristos este Același. Fratele Branham a murit și s-a dus Acasă, dar Domnul trăiește, Domnul trăiește, El este cu noi, Și-a confirmat Cuvântul Său, El ne-a chemat. Noi am devenit moștenirea Lui prin harul Său. Dacă Domnul a spus că Mesajul va premerge a doua venire a lui Hristos, aceasta a devenit realitate: acest mesaj premerge. Ultimii mai sunt chemați, în ultimul moment. Și atunci trâmbița va suna, se va auzi vocea arhanghelului și Domnul va veni cu strigătul Său de biruință și mai întâi vor învia morții în Hristos și apoi noi, care trăim în Hristos vom fi schimbați și vom fi luați împreună, în slavă. La Dumnezeu totul este deja realitate. Deja totul este așa cum a rândit-o Dumnezeu și pentru noi, pentru tine și pentru mine, ca s-o putem crede din inimă.

Câți cred că revenirea Domnului este aproape? Câți cred că mesajul divin, așa cum a fost la început, este propovăduit acum, la sfârșit, încă o dată tuturor popoarelor? Desigur. Și astfel noi trăim în timpul restituirii, așa cum a făgăduit Dumnezeu că totul se întoarce înapoi la început, așa cum este scris în Fapte 3, de la 19 la 21, este scris: „...pe care cerul trebuie să-L primească, până la vremurile așezării din nou a tuturor lucrurilor; despre aceste vremuri a vorbit Dumnezeu prin gura tuturor sfinților Săi proroci din vechime”.

Frați și surori, noi putem s-o trăim, putem să avem parte de ceea ce face Dumnezeu chiar acum și aceasta confirmă alegerea noastră înainte de întemeierea lumii, pentru că noi putem să credem cum spune Scriptura. Și noi Îl putem crede pe Dumnezeu. Acum vom cânta încă o dată cântarea „Crede numai”, și fie ca credința să primească scânteia care va deveni o biruință care a biruit totul, tot ceea ce te ține pe tine acum în robie. Credința va deveni acum biruința.[Se cântă cântarea (...)]

Câți doresc să ridice mâna ca să-i includem în această rugăciune? Mulțumesc! Mulțumesc! Mulțumesc! Peste tot sunt mâini ridicate. Dumnezeu a văzut mâinile, a văzut inimile, a văzut viața ta, a văzut dorințele tale și a văzut că tu astăzi vei veni la El. Astăzi este ziua ta, este ceasul tău pe care Domnul ți l-a dăruit. Primește salvarea, primește eliberarea, primește-ți vindecarea, primește tot ceea ce ne-a fost dăruit nouă, prin harul Său. Haideți să ne rugăm împreună, să credem împreună și să mulțumim.

Iubite Domn, astăzi Îți mulțumim pentru răscumpărarea desăvârșită prin sângele Mielului, prin sângele Noului legământ. Perdeaua s-a rupt, calea este liberă în Locul Preasfânt și sângele vorbește și astăzi pentru noi. Iubite Domn, salvează acum tot ce este pierdut, eliberează pe cel legat, binecuvântează-ne pe toți și confirmă-Ți Cuvântul și prezența Ta. Noi credem din toată inima că Tu ai salvat, Tu ai vindecat, Tu ai confirmat Cuvântul Tău. Aleluia! Tu ai vorbit cu noi, ne-ai descoperit Cuvântul Tău, ne-ai descoperit voia Ta. Îți mulțumim din toată inima, din tot sufletul pentru aceasta și Te rugăm să binecuvântezi pe întreg pământul, în toate popoarele, limbile, peste tot unde este adunat acum poporul Tău. Acolo să-Ți confirmi Cuvântul Tău, acolo să salvezi, să eliberezi, să vindeci, să binecuvântezi și să-i dăruiești descoperire poporului Tău, prin har. Iubite Domn, astăzi vrem împreună să-Ți mulțumim împreună pentru alegere, pentru toate făgăduințele, vrem să-Ți mulțumim împreună pentru tot ce Tu faci chiar acum. Haideți să mulțumim împreună.

Frate Schmidt, vino în față și mulțumește. Aleluia! Aleluia! Aleluia!
[Se roagă fratele Schmidt (...)] Lăudați pe Domnul! Lăudați pe Dumnezeu!

Aleluia! Lăudați pe Domnul! Lăudați pe Domnul! Lăudați pe Domnul! Slavă Domnului! Laudă cinste și mulțumire îți aducem pentru totdeauna [Se cântă o cântare (...)] Și toți să spună „Amin”! Toți să spună „Amin!” la fiecare Cuvânt al lui Dumnezeu pe care noi l-am auzit și putem să-l credem din inimă. Să mai cântăm cântarea „Aceasta este ziua” [Se cântă cântarea (...)] Și tot poporul să spună „Amin!” Tuturor fraților și surorilor noastre care vorbesc alte limbi vă mulțumim că aveți răbdare în timpul când se cântă în limba germană. Dar același cântări există și în celelalte limbi și noi Îi putem cânta lui Dumnezeu din inimă și putem să-I mulțumim din inimă pentru ceea ce a făcut El, prin harul Său. Frați și surori, aceasta este ziua, acesta este timpul, acesta este ceasul. Domnul a făcut lucruri mari aici, cu noi. Și această cântarea o s-o cântăm acum „Doamne, Tu ai făcut lucruri mari în noi” [Se cântă cântarea (...)]

Iubite Domn, Tu Dumnezeule veșnic credincios, ridică-Ți Tu fața Ta asupra noastră peste întreaga turmă răscumpărată prin sânge, de pe întregul pământ. Tu ai vorbit cu noi. Noi am primit totul prin credință și am înțeles. Și noi îți mulțumim Ție pentru că Tu ne-ai deschis înțelegerea noastră pentru Scripturi și că Tu nu ne mai vorbești în pilde, ci ne vorbești față în față, prin Cuvântul Tău și ne dăruiești descoperire prin harul Tău. Aici nimeni nu trebuie să-l mai învețe pe celălalt, aici noi toți suntem învățați de Dumnezeu prin Cuvânt. Ție, Atotputernicului Dumnezeu, Îți aducem slavă și cinste, adorație și închinare. Împreună laudăm puterea sângelui Tău, a Cuvântului Tău și a Duhului Tău și Îți dăm Ție toată cinstea, în Numele sfânt al lui Isus. Aleluia. Amin. Cântăm încă o dată cântarea „Aleluia, fii slăvit” [Se cântă cântarea (...)]. Amin.